

SZILÁGY-SOMLYÓ

TÁRSADALMI HETILAP.

Megjelenik minden csütörtökön.

Előfizetési díjak:
egész évre 4 frt, fél évre 2 frt; községi jegyzőknél és tanítóknál egész évre 3 frt.
Magán hirdetések díja:
Háromszor hasábozott garmond sorért 5 kr; bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr.
Hivatalos hirdetések díja:
Egyszeri közlésért tekintet nélkül a szöveg nagyságára, bélyegdíjjal, nyugtá-bélyeggel és támlappal együtt 3 frt.
Nyilttér soronként 30 kr.
többesrői hirdetésnél kedvezmények nyújthatnak.

A lap szellemi részét illető levelek a szerkesztőséghez, pénz küldemények és hirdetések a kiadóhivatalhoz címezendők.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Bérmertetlen levelek csak ismert kéztől fogadhatnak el.

Vármegyei élet.

Szilágyvármegye törvényhatósági bizottsága augusztus hó 8-án rendkívüli közgyűlést tartott hadadi báró Wesselényi Miklós elnöke mellett, mintegy 30 bizottsági tag részvételével.

Főispánunk d. e. 9 órákor elnöki széket elfoglalván, mely részvétellel emlékezik meg azon megrendítő sulyos csapásról, a mely Felső királyunkat és az uralkodóházat Vilmos cs. és kir. főherceg ő fenségének, a tüzéség főfelügyelőjének váratlan halála által az elmúlt napokban érte, s ismerve azon őszinte és lojális érzelmeiket, a melyek mindnyájunkat a felső uralkodó házhoz kötnék, indítványozza, hogy a vármegye közönsége ezen gyász eset alkalmából részvétét fejezze ki s azt a belügyminiszter útján juttassa a trón zsámolyához. Az indítványt a közgyűlés egyhangulag elfogadta.

Báró Eötvös Lorándnak vallás és közoktatásiügyi miniszterre történt kinevezéséről szóló leirata örömdetes tudomásul vételén, nevezetkez üdvözlő felirat intéztetik.

Gr. Bethlen András a földmívelésügyi miniszterium vezetésétől saját kérelmére történt felmentését tudatja leirata olvasatván, a közgyűlés a távozás felett sajnálatát fejezi ki s tekintettel azon figyelemre és gondolkodásra, melylyel nevezett gróf minisztersége alatt vármegyénk iránt viseltetett, hozzá köszönő, illetve bucsufeliratot intéz.

A vármegyei közkórház építési munkálatainak felülvizsgálásáról szóló miniszteri leirat az építőmesterrel némely kérdésekben szükséges tárgyalások és megállapodások létrehozása végett az alispánnak kiadott; az építést vezető Bartha Mór és Szegő Ármin kir. mérnököknek pedig jutalomdíjképpen és pedig előbbinek 120 frt, utóbbinak 90 frt megszavaztatott.

Vaja községnek Cigányi községgel leendő egyesítése kimondott.

Földmívelésügyi miniszternek vadásztársaságok alakítása iránt intézett leirata a főszolgabírák közbejöttével tárgyalások eszközölése végett az alispánhoz áttétetett.

A zsidó—nagybányai vasut építési költségeire az uti pénztárból a vasut megnyitásától 10 év alatt fizetendő 50,000 frt törzsszvények fejében megszavaztatott.

Zilah város alsó végén a köhídtől a vasutig nyitandó új ut a törvényhatósági utak sorába felvételét, annak miniszteri jóváhagyás után a város némi hozzájárulásával leendő kiépítése s a régi utnak a vicinális utak sorában való fölvétele elrendeltetett.

A vármegye monografiájának megírása iránt dr. Petri Mór, kir. tanfelügyelővel kötött szerződés jóváhagyatott.

A vármegyei közutak törzskönyvezésének elhalasztása iránt a miniszterhez kérelem intéztetett.

A hadad—a. szopori ut 8. kmtr. hosszú szakaszának kiépítésére 37,633 frt 8 kr. 4 év alatt fizetendőleg megállapítottván, az építésnek mielőbb leendő megkezdése elrendeltetett.

Pap Tódor és társai által a m. egregyi körorvosi választás ellen beadott fellebbezése elutasított.

Máté István és társainak az ardói másod bírói választás ellen közbevetett felfolyamodása elutasított.

Virág Lajos sz. somlyói volt főjegyzőnek a képviselőtestület 50. számú, megigibb évekről lakbér engedélyezését megtagadó határozata ellen emelt fellebbezése elutasított.

A. Szopor községben f. évi május 7-én tartott községi képviselőválasztás, mint törvénybe ütköző, megsemmisített.

Zilah városnak a bor, sör stb. adóra községi pótdó kivethetése iránt beadott indoktalan kérelme vissza adatott.

A vármegyei közkórháznál alkalmazott ellenőr-felügyelő évi 300 frt fizetése 400 frtra fölemeltetett, ugyanitt egy segédorvosi állás rendszeresítése évi 700 frt fizetéssel elhatározatott, a kórház 1895. évi költségelőirányzata pedig 11708 frt bevétellel s ugyanannyi kiadással megállapított. A napi ápolási díj jövő évre 75 krban irányoztatott elő.

Csizer községnek erdőtarolás miatt perindítására vonatkozó határozata azzal

hagyatott jóvá, hogy a pert a vármegyei tiszti főügyésze fogja vinni.

Er-Szent-Király község f. évi 6. sz. határozata jóváhagyatott.

Szabó Károly sz. somlyói volt kórház-felügyelő segélyezése iránti kérelme alap hiányában teljesíthető nem volt.

Sz. Somlyó városnak magánkórház felállításra vonatkozó határozata kiegészítés végett visszaadatott.

Bikács községnek a regálékártalanítási tőkének takarékpénztárilag leendő kezelése iránt hozott határozata jóváhagyatott.

A csizéri körjegyzői lak- és irodahelyiség építésére vonatkozó iratok terv és költségvetéssel leendő fölszerelés végett visszaküldettek.

M.-Kecel községnek 1000 frt kölcsön fölvételét célzó határozata megfelelő kiegészítéssel végett az alispánhoz áttétetett.

Er-Szent-Király községnek a községi esküdtek számának szaporítása tárgyában hozott határozata jóváhagyatott.

A szodemetéri körjegyzői lak építéséről szóló számadás jóváhagyatott.

A vérvölgyi körjegyzőség községeinek szülésznői állás rendszeresítése iránt hozott határozata jóváhagyatott.

N.-Pacal községnek az ott feállítandó postahivatal fentartási költségeihez való hozzájárulás iránt hozott határozata jóváhagyatott.

Sz. Somlyó városnak a tiszti, segéd-, kezelő- és szolgazemélyzet fizetését megállapító szabályrendelete jóváhagyatott.

Jaáz község mult évi 27. és Váralja község 24. számú határozatai feloldattak.

Hadad-Nádasd községnek albirói fizetést megállapító határozata jóváhagyatott.

Egrespatak községnek körjegyzői lak építésére vonatkozó határozata helybenhagyatott.

Sz.-Cseh községnek a kisedódvoda részére szükséges telek átadásáról szóló határozata jóváhagyatott, hasonlólag jóváhagyatott községi területet képező helynek tekintése és eladása tárgyában hozott határozata is.

Több községi pótköltségvetések zár- és szegényalapszámadások felülvizsgálása

után a rendkívüli közgyűlés tárgyai elintéztet nyervén, főispánunk a jegyzőkönyveknek még a mai napon d. e. 12 órákor leendő hitelesítésére Molnár Lajos és Gencsy Sándor bizottsági tagokat kérte fel s az ülést 10 óra után bezárta.

„Szilágy.”

Városi közgyűlés.

Szilágy-Somlyó város képviselő testülete folyó évi augusztus 16-án, esetleg következő napjain d. e. 9 órákor kezdődőleg a városház tanácstermében rendes közgyűlést tart.

A gyűlés tárgyai:

1) A nagyméltóságú földmívelésügyi m. kir. miniszter ur f. évi 40.602. sz. a. leirata a felosztott gazdasági egylet 1893. évi vagyona számadása helybenhagyásáról.

2) A m. kir. belügyminiszterium 51.402—1894. sz. a. leirata a fertőtlenítő gépekre vonatkozólag.

3) Vármegyei törvényhatósági bizottság 198. sz. a. határozata a város 1893. évi gyámpénztári számadása megvizsgálásáról.

4) Ugyanannak a szegényalapról kölcsönvett 875 frt vonatkozó 195. sz. a. határozata.

5) Ugyanannak f. é. 145. sz. a. határozata a margitai vasut építési költségeihez hozzájárulás tárgyában.

6) A közigazgatási bizottság f. é. 610. sz. a. határozata a törvényhatósági közutak fentartásához hozzájárulási összeg megállapítása iránt.

7) Vármegyei tanfelügyelő 183—894. sz. a. átirata a városi képvisleti 66—893. sz. a. kérelmére.

8) A fővárosi 1848—49. szabadságharci ereklyemuzeum átirata támogatás végett.

9) Szilágy-Somlyó városának az 1895. évre a tanács által összeállított költségvetése.

10) A zilahi pénzügyigazgatóság f. é. 20.211. sz. a. átirata a végrehajtások felüggesztése tárgyában.

A „Szilágy-Somlyó” Tárcája.

S o h a.

— Irta: S e n k i. —

I.

„Im az egész csak álom volt,
Álom melyből felébredtetél...
Miert tudom én csak most meg,
Hogy te velem tréfát üztél.”

Oda fent, a messze északon, a Kárpátok égbe vesző ormai közt áll árván, egymagában valami csodás sziklaszirt, „Az örök köny” sziklaköve, a mint a nép ajka elnevezte.

Körültötte a havas világ rideg magánya, lábainál a „Virág völgy” terül el a maga ezer meg ezer nyíló havasi nefe-lejtseivel. Ezen természeti ritkaság közepette itt a törpe fenő régióin tul, áll a siró sziklaszirt. Lassan, lassan peregnek alá gránit arcán percenként a tiszta könyek cseppjei.

Senki sem tudja megmagyarázni e csodás tünemény okát; senki sem képes csak sejteni is, honnan veszi e gránitszikla a maga könyeit, mert alatta nincs forrás, felette nincs örök hó lapálya, a honnan keblébe szívároghatna titkon az elhullott könyek harmatgyöngye.

Es nem tudta megfeyteni a rideg szikla e néma könyeit sokáig az sem, ki e soro-

kat írja. De most hogy látta Adrient, azt a beteg szívű leányt, sejtí már a titkot. A sziklának oda fent a Kárpátok között valami titkos bánata van, mint van Adriennek, az árva, az elhagyott szép leánynak.

Nem régóta időzik ez a rokonszenves alak a fenyvesek honában, a magas Tátra egyik vadregényes pontján, Barlang-Ligetén. A messze délvidékről, a nagy alföldről hozta ide édes anyja a beteg leányt julius elsején. Ábrándos éjfelete szeme a távolban merengett akkor is, mikor a legelső alkalommal megláttam, melázva nézett Magyarországn benseje felé, mintha várna, lesne valakit, vagy mint a kinek lelkét erős delej vonza a hegyeken tul — a rónára. Azt mondta az orvos, „Szivbaja van, szórakozás, hegyi levegő, más kór kell a betegnek,” és azért hozták ide.

A lelki kin és fájdalom beszédes nyoma csakugyan ott van ábrándos arcán. Mikor jégvihar vonul el a virágos kertek felett, így néz ki a jégverte lilium. Nem zokog, nem nyilnak panasza ajkai, csak hull a köny lassan-lassan az elhomályosult szemtüköréből. Szenved és könyezik, mint a szikla oda fent a Kárpátok bércei között.

Adriennek fájdalma nagy, bánata végtelen. E megható néma bánat okát megtudtam barátnejától és az Adrienn — vagy a mint őt röviden leánypajtásai nevezni szeretik, — a „René” esete annyira érdekes és tanulságos a szerelmes leányok részére, hogy elhatároztam elmondani másoknak is, mennyire igaz, hogy a

„Férfi hűség tündérálom,” a mit különben is sokan tudnak széles e nagy világon!

II.

„A boldogságra kevés csak a jelen,
Mert szebb jövőről álmodik a képzelem.”

Az erdélyi részek egyik leghíresebb leánynevelő intézetében vidám leánycsapat zajong a Szamos partján elterülő árnyas kert pázsitján. Tíz perces szünet van ép. A juniusi napsugár már érezteti a maga izgató melegét és azért nem csoda, hogy kalapjaikat ide-oda dobták szerte szét a fűvön a kacagó leányok és csak úgy szabadon, lobogó hajjal, kackián csüngő frou-frouval üzik, kergetik egymást a forró vérű bakkfisok. Nincs most ott a „Gangesösz,” hát tehetik.

Ők, a leendő tanítónők, az iskolai pedáns rend szigorú örei, most maguk is hancuzó ördögökké, vagy mondjuk szolidabban, röpködő angyalokká váltak.

Csak ott a kőasztalhoz vezető árnyékos uton, ott van némi csönd... Ott sétálnak egymást átkarolva a nagyobbak, a karcsubbak, a negyedévesek.

Ezek már komolyabbak — a képesítő vizsga, az oklevél, a jövő a maga bizonytalan alakjaival és eseményeivel kóvályog pici okos fejcskéjökben, — és sok-sok más terv, ábránd, álom, a mely megvalósulásra vár. És fel-fel tűnik a leánylelkek legfőbb alakja is — a jövődöbéli ő!...

Ki lesz, hogy fog kinézni? Van-e már neked Emma? Hát neked Helén?

Hát neked René? Karcu lesz-e avagy törpe, szőke-e, vagy barna, ki tudja, — ki tudja?

René szeliden mosolyog a halkan el-suttogott kérdésekre, magához szorítja kebelpajtasnját, a vereshaju, lángoló szemű Etust és azt sugja: „Ha lesz, — így fogom megcsókolni” és hosszan, édesen, melegen oda forrasztja bibor ajkait az Etus félíg megnyílt ajka szirmaihoz, a ki igazi bensőséggel viszonzza a szeretet ez önzetlen jelét.

Azután felsikolt a folyosó csengője, fut, rohan a vidám had és René is Etussal halkan nevetgélve lebeg az „utolsó órára” e hosszú tanévben.

Néhány nap mulva válni kellett Renének Etustól. Az a négy évi együttlét annyira összefonta lelkük bensejében a leányoknál annyira divó „benső sympathia” szálait, hogy majd kisírták a ragyogó szemöket, mikor ütött a válás órája.

Ha tudta volna a két bohó, hogy van ám az életben még keserűbb válás is, talán hagytak volna e könyekből a jövőre valamit mind a ketten.

De hát a vonat elindult, az egyiket elvitte nyugatra, Magyarországra, a másikat keletre, Erdély bensejébe. A sympathia látható nyomát ott vitte mindenik magával az arcán és emlékkönyvében. René még a kupében is forgatta, mit irt az egyes lapokra egyik másik intímje.

A sok apró vers és sűrű soru mondat között legszebbnek tetszett azé, a kit legjobban szeretett, az Etusé. Csak egy volt a baj... Okos tanítónői eszével nem

- 11) Kossuth Lajos emlékének megörökítésére alakult országos bizottság felhívása.
- 12) A debreceni Kossuth szoborbizottság felhívása.
- 13) A bécsi magyaregyesület felhívása.
- 14) Bárány György Pál és társainak kérelme a „Báthory-”féle vára bekebelezett követelések iránt.
- 15) Polgármester előterjesztése a korosmailag kimért szesz italok után beszedett illetékek engedélyének meghosszabbítása iránt.
- 16) Tanfelügyelő f. é. 963. sz. a. átírata Fetzter Ferencz gymn. tanár és ipariskolai igazgató részére lakáspénz megállapítása iránt.
- 17) Bizottsági jelentés a város összes pénztárai megvizsgálásáról.
- 18) Ugyanaz a városi gőzfürdő bérbeadása iránt megtartott árverés eredménytelenségéről.
- 19) Ugyanaz a vadászati jog bérbeadása iránt megtartott árverés eredményéről.
- 20) A sz. somlyói ipartestület kérelme a kalapos ipar korlátozása iránt.
- 21) Az iskolaszék átirata több ovoda felügyelő bizottsági tag lemondása, és újak választása tárgyában.
- 22) Bogdán István kérelme a kereskedő tanoncok oktatásáért 27 frt 50 kr. kifizetése iránt.
- 23) Kiss Lajos kérelme 33 frt 75 kr. bérhátraléka leiratása iránt.
- 24) Lisztay István kérelme végrehajtói teendőinek jutalmaztatása iránt.
- 25) Koza József kérelme segélyezés iránt.
- 26) Kovács Antal gőzfürdői fűtőnek kérelme fizetése javítása iránt.

Ingatlan birtok változások.

A sz. s. o m l y ó i kir. járásbírósa területén. Rotschild Salamon és Ullman Benjámín megvették Rotschild Róza m.-valkói összes birtokát 2500 frtért; Katona Viktor és Miklós öröklöttek Katona János és neje o.-valkói és somlyói összes birtokát; Adler Jónás és neje megvette Katona Viktor és Miklós somlyói összes birtokát 650 frtért; Katona Viktorné Katona Miklós o.-valkói összes birtokát 500 frtért; Londa László s társai Székely János s neje somlyói összes ingatlanaik 3/4 részét 700 frtért; Marosán Tógyer és neje Kovács Mózes és társa somlyói birtokait 850 frtért; Farkas Ödön László Géza somlyói házát 4500 frtért; Ullman Benjámín Rotschild Záli m.-valkói összes birtokát 2500 frtért; ugyanaz és Rotschild Salamon Rotschild Regina m.-valkói összes birtokát 2500 frtért; Debrenti Péter és neje ár. megv. Brüll Mórca somlyói 1 házát 1250 frtért; Kincses Péter és neje megv. Szőlősi Juliánna s társai bagosi 1 birtokait 600 frtért; ugyanaz Szőlősi József bagosi 1 birtokait és 2 drb. szántóját 660 frtért; legifj. Mán István P. Péter á Pisti badacsonni 1 kaszálóját 100 frtért; Szőlősi Mihály Szikszay Dániel bagosi 1 birtokait 550 frtért; Lukács Józsefné Boér Dánielné bagosi 2 szántóját 200 frtért; Varga István és neje Bagos község bagosi 1 birtokait 100 frtért; Tyira Vaszalika és neje ajánd. k. Bolozs Jón boronamezői összes birtokait; Nagy András és Juliánna örök. Nagy Pálné borzasi összes birtokait; Fazakas I. Mihály s neje megvette Braun József borzasi 1 birtokait 300 frtért; Bádon

Lajos s társai örök. Bádon Ferenc s.-csehii összes birtokait; Forika Todora s társai Forika Nuc csehii összes birtokait; Kuk Péter á Nyici megv. Nyága Tógyer detreheimi 1 kertjét 200 frtért; Sámuel Zsigmond Pap Tógyer n.-derzsidae 1 birtokait 110 frtért; öz. Coll Mihályné Muszte Nyikulaj n.-derzsidae összes birtokait 100 frtért; Korb Nuc Mitrulei és Kocse Parászka Krisán Vaszalika gyümölcsései 1 birtokait és 2 szántóját 100 frtért; Árgyelán Péter á Gavril s társa Mojszi Nyika és Anyiszia gyümölcsései összes birtokait 120 frtért; Mojszi Flora és neje Mojszi Onutz gyümölcsései 1 birtokait és 20 külsőségét 340 frtért; Mojszi Nyika s társai ugyanannak gyümölcsései 20 drb. külsőségét 440 frtért; Mojszi Idréj s társai örök. Mojszi Tógyer luj Gyorgye halmosi összes birtokait; Szlovec Stefan megv. Mojszi Péter halmosi 1 kaszálóját 380 frtért; Puszkás Gavrilá á Szimioni Opris Kóztán halmosi 1 szántóját 120 frtért; Komán Sándor és Mária örök. Kémán Onuc halmosi összes birtokait; Varga Beksi József megvette Geci József és Sámuelné ilsovai 1 kertjét 120 frtért; Marosán Gábor Konrád Nucné 2 szántóját 110 frtért; Sebestény P. József és neje Bádon Mária és társai kárástetli 1 kertjét 130 frtért; Onyikás Nyikulaj örök. Milás Anna o.-keceli összes birtokait; Ilyés Alexa megv. Landeszman Ferenc o.-keceli 1 kertjét 115 frtért; Gergely Péter s társai örök. ifj. Gergely Mihály s neje kémeri összes birtokait; Oláh Péter és neje megv. Gál (J.) József kémeri 1 kertjét 380 frtért; Balázs József s neje Borzák János krasznai 1 birtokait 200 frtért; Gozman Mihály s neje Szigyártó András s neje krasznai 1 birtokait 135 frtért; ifj. Birtalan Márton Vovrek János krasznai 3 drb. szőlőjét 320 frtért; Kovács János Nyeste János krasznai 1 szántóját 100 frtért; Sándor Mihály s társai örök. Sándor Juon mároni összes birtokait; Vlodár Jánosné megv. Szücs F. Istváné n.-falui 1 kertjét 900 frtért; Tóts B. Ferenc Szücs A. Márton nagyfalui 3 szántóját 400 frtért; Jakab László s neje Farkas Vaszalika perjei 2 kaszálóját 350 frtért; Vincze Zsigmond Posán Juon petenyi 1 szántóját 200 frtért; Posán Gligor s társai örök. Posán Mitru récei összes birtokait; Kis Péter mv. Vancsa Demjén szeredeni 2 szántóját 150 frtért; Skurt Tógyer Sima Sándor sommályi birtokait 260 frtért; Molnár Ferenc és neje Kurta Vaszalika és János sommályi 1 kaszálóját 130 frtért; Stern Mórca ugyanannak sommályi 1 szántóját 250 frtért; Páska Joszip s társai örök. Páska Mária szécsi összes birtokait; Frankovits Ignác s neje megv. Ambrus Antal somlyói 1 házát 3500 frtért; öz. Veverán Istvánné Jolbej József s neje somlyói 1 házát 600 frtért; „Silvânia” hitel és takarékpénztár Fülepp György somlyói 1 házát 12000 frtért; Bence József Szlofko Pálné somlyói 1 házát 1200 frtért; Groze Gligor és neje Fazakas Miklós váraljai 1 szántóját 230 frtért; Egri Klára Pályi György zoványi 1 kertjét 100 frtért; Schill János és neje örök. Kopasz Istvánné hármaspataki összes birtokait; János Ferenc és neje megv. Schill János és neje hármaspataki 1 szántóját 400 frtért.

Különfélék.

— A szilagy-somlyói községi iskolaszék f. hó 11-én tartott ülésében a kisdéd-óvónó évi fizetését 400 frt készpénzben, az ovoda helyiségeiben adandó lakás és szükség tüzfizetése mennyiségben, — a dajka bérét pedig lakás és tüzfizetése kivül évi 144 forintban állapította meg.

— Fényes esküvő folyt le Sz.-Somlyón e hó 12-ikén, mikor Szénássy Zoltán, Szénássy Miklós kir. közjegyzőnek fia, a Közép-Szolnokmegye zilahi takarékpénztár segédkönyvezetője esküdött örök hűséget szép menyasszonyának, a kedves Halli-

árszky Vilma kisasszonynak, Halliárszky Sámuel jószágigazgató leányának. Az esküvőre gyalog menő fényes nászmenetet a templomig és vissza órási közönség szemlélte, a református templomot pedig már előre szokatlanul nagy közönség töltötte meg, úgy hogy a megérkező násznép alig tudott a templom piacára bejutni. Az esketést Vincze Ödön kémeri lelkész végezte, — szívet lelket fölemelő s még a legfásultabb kedélyeket is mélyen megrázó szép beszédében figyelemmel az ifjú párt az élet küzdelmeiben egymás iránt fennálló kötelezettségeikre, intve, buzdítva a szeretet és vallásosság útjára. A szónoki szépségeiben gazdag beszéd alatt az örömszülők arcán s a nagy közönség szemeiből is egymásután gördültek le ama könnyek, melyek a szülei szeretetnek oly kedves bizonyítékai s melyek az egyházi szónoklat közvetlen hatásának oly ékes szószólói valának. A „hol-tomiglan” ünnepélyes elhangzása után a nászmenet, — élén az ifjú házaspárral — a menyasszony szülei házához vonult, hol igazi magyaros dus lakodalmi ebéd fejezte be az egyházi szertartásokat. A tágas Bánffy-ház termei szinte szűknek bizonyultak a vendégsereg befogadására, pedig azon jó barátoknak és rokonoknak, kik ez esküvő alkalmából szerencse kívánataikkal jelen lenni lettek volna hivatva, vajmi kevés részét tette az az ötven tagból álló vendégközösség, mely a lakodalmat szívesen elfoglalta. Az ebéd folyamán alatt több felkőszöntök mondatok, melyek az új párt s az örömszülőköt elterelték és számos levélbeli és távirati üdvözlőirat érkezett rokonok s jó barátoktól. Lehetetlen, hogy ennyi őszinte szívből jött jókívánságnak fogantatja ne legyen. Násznapok voltak: Nagy Ferenc Sz. Nagyfaluból, Sebes Emil Zoványról, — nászasszonyok: Nagy Ferencné és Sebes Emilné. Nyoszolyó leányok: Bölöni Erzsike, Nagy Ida, Nagy Ilona, Halliárszky Mariska, Szénássy Margit. Vőfélyek: Kovács Imre, Halliárszky Aladár, Ajtai Endre, Felekán Oktáv, Halliárszky Lajos. Az ifjú pár csak másnap foglalta el Zilahon az új családi tüzhelyet, melynek vonzó ereje s igaz melege, hogy öröklé tartson, mi is szívünkben kívánjuk.

— Debrecen a Kossuth-szoborra. Debrecen képviselőtestülete, ezer forintot szavazott meg a Budapesten felállítandó Kossuth-szoborra, a város polgármestere pedig elhatározta, hogy házankint gyűjtést rendez a debreceni Kossuth-szoborra. Ez intézkedést egyhangú lelkesedéssel fogadta a közgyűlés s e határozat végrehajtására tizenkét tagú küldöttséget bízott meg. A társadalmilag megindított gyűjtés útján eddig nyolcezer forint gyűlt egybe, noha a gyűjtővek nagy része még künn van a közönség körében. A várostól tízezer forintot várnak a szoborra.

— Eljegyzés. Szállási Szabó József m. kir. adótitizt eljegyezte gidófalvi Vitályos Mariska kisasszonnyal Sz.-Somlyón.

— Ajánljuk a rendőrség figyelmébe azokat a jágereket, a kik a vadkertet választották vadászterületül, az ott lakók rémü-

tére, mert a napokban is egyik híres jáger egy, a kertben sétáló úri leánykát lött meg vadgalamb helyett s a srét nagy sebet ejtett a hölgy arcán. Reméljük, hogy a rendőrség betiltja az ilyen jágereknek a vadkerten való vadászatot.

— Iskolai értesítés. A zilahi áll. polg. leányiskolában az 1894/5. tanév szeptember 1-én kezdődik. 1. Egy vagy két tárgyból elégtelen jegyet kapott tanulók javító vizsgái szeptember 1-én fognak megtartatni. 2. Szeptember hó 3-án és 4-én délelőtt folynak a beiratások. 3. Szeptember hó 4-én délután lesznek a felvételi vizsgálatok. 4. Szeptember hó 5-én d. e. 9 órakor a tanév megnyitása. 5. Az 1894/5. tanévvel a polg. leányiskola mind a négy osztálya működik. 6. Az áll. polgári leányiskola I. osztályába oly növendékek vétetnek fel, kik 9. életévüket betöltötték s az elemi népiskola 4-ik osztályát sikerrel végezték vagy pedig felvételi vizsgát tesznek; magasabb osztályba való felvétel az előző osztályról felmutatott iskolai bizonyítvány vagy pedig felvételi vizsga alapján történhetik. 7. Ez intézetbe először beiratkozó növendékek a beiratásnál szülei vagy gyámjok kíséretében tartoznak megjelenni. 8. E növendékek a beiratásnál előmutatják a) az előző osztályról a bizonyítványt, b) a keresztlevelet, c) az újraoltási bizonyítványt. 9. A tandíj egész évre 5 frt, melynek egyik fele a beiratáskor, másik fele pedig február 1-én fizetendő. Beiratáskor fizetendő még beiratási díj 50 kr., könyvtári illeték 50 kr., évi értesítőre 50 kr. s a tanítók nyugdíj-alapjába 15 kr. 10. Szegénysorsú de jó magaviseletű s szorgalmas növendékek tandíjmentességre tarthatnak igényt. Ez esetben a beiratásnál a szegénységi bizonyítvány és folyamodvány is átadandó. 11. Ez intézetben tanítatják a francia nyelv és zongora is, mint magán tárgyat, mely előbbi ingyen, utóbbi pedig évi 25 frt díj mellett, mely összeg előleges év-harmadonkénti részletekben fizetendő. 12. Figyelemreztetnek a t. vidéki szülők, hogy gyermekeik szálláshelyének megválasztásánál az igazgató útmutatását vegyék igénybe. Zilah, 1894. augusztus 12. Matolcsyné-Schreiber Cornélia, igazgató.

— Értesítés. Az eperjesi ág. evang. kerületi Collegiumi jogakadémia az 1894-1895. tanévre a beiratások f. évi szeptember 1-től 9-ig eszközöndők; az előadások pedig szeptember 10-ikén veszik kezdetüket. Azok az egyéves önkéntesek, kik tényleges katonai szolgálatukat f. év szeptember hó végén fejezik be, október 1—8. napjain iratkozhatnak be. A vizsgálatok szeptember 1-től 15-ig tartatnak.

— Mennyit ér egy ember? A praktikus amerikaiak először az állatok, azután pedig a négerok és rézbőrűek értékét állapították meg, végül pedig megállapították a fehérnek értékét is. Farr doktor szerint egy fehér munkás újszülött csecsemője 20 dollárt ér, 10 éves korában kétszer annyit. A midőn pedig munkaképes korát eléri, értéke 800 dollárra emelkedik. Legnagyobb értékét 22 éves korában éri el, mert akkor 1200 dollárra

A silbak.

— Hadbírósa előtt. —

Négy fegyveres katona, csillogó szuronyai között lép a hadbírósa termébe s mikor megáll a kéréshetetlen törvényszék előtt, arcának haloványsága eltűnik. A fegyveres kíséret egyik tagja három kemény lépéssel az ezredes elé megy s tiszteleg.

Solyom Imre infanteriszt a brigádból. A rab katona, mikor nevét említeni hallja, bilincsbe vert kezét szokásból a sapkához emeli, s megtelik a szeme könnyel.

Nem ügyel rá senki. — Infanteriszt Solyom, — törli meg a komor, vészterhes csöndet az őrnagy, hadbíró szigorú szava, — tegyen őszinte, igaz vallomást s beszélje el újra a történeteket!

A sokat szenvedett rab melléből felszakad egy nehéz sohaj s megkezd a vallomását:

— Hideg zivataros éj volt. A fagyos szél zimankót keverő szárnyával csapkodta a fellegvár rácsos ablakait, s végig sepert az ágyú sáncokon, a havas fergeg. Heten voltunk a várdán a 13-ik századtól.

— És ki volt a várdá parancsnoka, Solyom? — kérdezte az ezredes a rabtól. A legény arcán végig borong egy sötét árny s a szeme megvilan, mikor kinyögi a Kovács káplár nevét.

— Maga haragszik Solyom a káplárra, pedig jó barátok voltak, egy falubeliek?

A halvány katona kezén megcsörren a bilincs szép, fekete fűrtös fejét szomorúan rázza.

tudta, még most tisztán megérteni René, mit akart Ételka e szavakkal:

„Illusióidnak fátyolát ne lebentisd szét. Maradj örökre álmodó. Ah, mert jobb a megvalósíthatatlan álom, mint az át nem álmodható való.”

Nem értette most, és megértette később, akkor, mikor a frissen porozott oklevelet a gyakorlati életben mint igazi tanítónő alkalmazta. Megtudta, mily nehéz négy szó ez: Illusió és álom, ábránd és valóság. (Folyt. köv.)

Ruca vadászat.

— Vadászrajz. —

Két és fél cigarettet nyertem el a barátomtól huszonegyen éjjeli 12 óráig (pénzben sosem juttunk), s elálmósodva feküdtünk a leterített bundákra.

Az egész éjt ébren akartuk tölteni, hogy hajnali két órakor indulhassunk a tóra kacsavadászatra.

Busan modtam le a jókori fölkelésről, mert az álom hatalmas zsarnok, mindig sajnáltam a reá fecsértelt időt. Azonban alig érzem a mellettem fekvő daxlim egy törzsvendégét magamon sétálni, midőn édes magyar nótákkorjai ébresztenek föl bennünket, félíg álmosan hallgatjuk a zenét s a következő percben — mivel a cigánybánda, mely künn játszott, gyors polkára gyújtott — galoppban táncoltuk körül Nándor barátommal az udvart.

Zene és még hozzá cigány! Biztos szerencse a mai napra. (Minden vadász babonás.)

Egy fél óra múlva az álmaiból fölvert

Muci mérgesen trappolt a kis vadászszékkel, melyen barátommal reményteljesen füstöltünk a 10 fillér értékű selmeci pipából. A „Gugyori”-hoz érve, udvari vadászom Nuczu, ki mellesleg megjegyezve, pusztacsehui férfit, csatlakozott hozzánk s még sötét volt, midőn a tóhoz érkezünk.

Egy korty gugyi s aztán csendesen surrant velünk a Nuczu biztos evezőjével kezelt csolnak a zizegő nád között. A nád zisegeése nincs kottára szedve, de azért a legédesebb zenék közé tartozik.

Egy-egy tenyérnyi lápon, a nád közt meghúzódva, várjuk a hajnalt, a tó lakóinak ébredését.

Olyan elragadó némaság uralkodik, hogy még olyan prózai fiú is, mint én, elmerengve gyönyörködöm a természet szépségében, amint hol itt, hol ott megcsillan a tó csöndes vize, egy-egy fölcsapódó hal nyomán.

Keltem az ég alja pirkadni kezd, felségese látvány a félhomályban a tó sima tükre környezve a magas nádtól. Ah! mennyivel kedvesebb, mint a bálterem parquetje, s a fölcsalló pára nem fojtó, mint a kávéház füstje. Ez az igazi nemes élvezet. Elragadtatva nézek a velem szembe lévő sűrű nádba, hol végig suhant egy fekete fűrtű, varázstekintetű najad, majd utána ugrottam a tenyérnyi szárazról. Vajjon a tó tündére volt-e, vagy a természet szépségei által fölcsigázott phantáziám az én tündéremet képzelte oda?

Merengésemből éles „kr-kr” hang rezzent föl, egy „oláh-pap” (így hívják nálunk a gimet) rebkent elem s hosszú csőrével vadászik az apró halakra; ez az alsó osztály a tó lakói közt, azért kél fel legjókorrabb. Aztán jön a polgár, a fürge „vízi tyúk” nyilsebesen fut a nádszálon barátom felé, puff! barátom srétjei kioltják életét.

van becsülve. Ettől a kortól kezdve lassan-kint kezd hanyatlani az ember értéke, mert 50 éves korában már csak 600 dollárt ér, 70 éves korában pedig nemcsak hogy semmit sem ér, de a szó szoros értelmében kárára van az emberiségnek. Az amerikaiak Ausztria-Magyarországhoz képest tulságos nagyra becsülik az ember értékét, mert minálunk egy emberért csak 3 frtot fizetnek sorozás után és azt is csak minden ezredik kapja meg, de azt is csak folyamodvány útján. Lehet, hogy ebből ered az az érdekes állapot, a mit számtalanszor tapasztaltunk a katonaságnál, de főleg a lovaglásnál, a hol ha valami balesetnél egy ember meghal s erről jelentést tesznek, rendesen ez rá a felelet: „Csak ha a lónak nem történt baja; embert kapunk eleget, de a lónak az ára 500 frt.“ Ebből a szempontból kiindulva, a vadakat tekinthetnének a legjobb nemzetgazdászoknak, mert azok a 70 évet tulhaladott aggastyánokat megölik, hogy terhükre ne legyenek. A két felfogás, mélyebben tekintve a dolgot, meglehetősen közel áll egymáshoz.

— **A madarak életkora.** A hattyuk 300 évig is élélhetnek, a sólymok is elérik a 150 évet, ép úgy a sasok és ölyvek. 1819-ben megdöglött Berlinben egy tengeri sas, mely 1715-ben került fogságba a már akkor is több éves volt. Egy fehérfejű ölyv, melyet 1706-ban fogtak, 1824-ben mult ki a Bécs melletti schönbrunni állatkertben. Kakasák és kakukok szintén magas kort élnek, a holló 100 évig élél. A házi kakasoknál 15—20 év nem ritkaság, a galamb átlag 10 évig él, a fülemüle a fogságban szintén 10 évig megmarad; a kanári madarak a fogságban 12—15 évig, hazájokban, a szabadban 30 évig is élélnek.

— **Fiataltló és szépitő intézet New-Yorkban.** Eddig többnyire csak férfiak vándoroltak ki Amerikába, most azonban, ha kevésbbé szép hölgyeink megtudják, hogy a találatkony amerikaiak egy olyan intézetet állítottak fel, a melyben a hölgyek arcát nemcsak hogy megszépítik, de legalább is 10 évvel megfiatalítják, a new-yorki gőzhajózási társaság valószínűleg kénytelen lesz hajójáratait megduplázni, mert a most közlekedő gőzhajók száma nem lesz elegendő arra, hogy a megifjodni vágyó hölgyek nagy mennyiségét átszállítsa az új világba, a honnan megifjodva szándékoznak ismét visszatérni hazájukba. Egy „megfiatalított“ hölgy ezt a majdan világhírű intézetet a következőleg írja le: Az a titokzatos ezüstkészülék, a mely a redőket eltávolítja, az arcbórt megtisztítja és finom teint kölcsönöz, a szentély közepén egy kis asztalon áll. A hölgy, a ki meg akar ifjodni, az asztalka mellett álló kényelmes karosszékben hátradől, arcára és fejére selyemsapkát huznak, a melyből egy széles cső vezet a készülékhez. Mielőtt azonban ezt megteszik, az eljáró orvos megmasszírozza és bizonyos illatos kenőcsökkel bekeni a hölgy arcát, hogy bőrért megpuhítsa; e műtét után szemeit be kell hunyia, mire a készülékből finom illatos gőzt bocsátanak arcára. Az egész eljárás csak 15 percig tart, azután eltávolítják a selyemsapkát, az arcbórt melegvízbe mártott

— Nem, sohasem voltunk. Egy leányt szerettünk mindaketten s azért vagyok most rab . . .

— Hogyan?

— Mert azon a csunya, viharos éjjelen együtt voltunk a várdán a káplárral.

Volt pénz bőven, hozatta a bort, itunk annak a leánynak az egészségére . . .

S aztán?

— Mikor aztán a bor fejembe szállt, a káplár nevetve küldött ki silbaknak a vár északi sarkára.

A rab katona nagyot sóhajtott, míg a hadbíróság tagjai sajnálkozva tekintettek reá.

— Cudar egy hely az a sarok. A kavargó fergeteg oda csapkodta a havat mámoros arcomba s mikor leginkább fáztam, dideregtem, hallottam a káplár gunyos, rikácsoló hangját, a mint a várda legénységének esküdözött, hogy megfagyaszt a hidegben, rabbá tesz, elpusztit, de az a leány mégis az övé lesz. Nem látom meg soha a falumat! . . .

A sápadt vonásokon végig csurgott két könnyecsepp arra a kopott mundaúra.

Oda szorítottam fegyveremet erősen a vállhoz s ingadozó léptekkel jártam a mohos falak mellett. A szél rémitően süvített a várfok rései között, a hó is elkezdett apró pelyhekben esni s nekem úgy tetszett, mintha a vihar sikongásába valami édes, bűbajos leánydal vegyült volna belé . . .

A tiszték összenéztek.

Mindenki érezte, hogy ez a legény nem hazudik, hanem egy igaz, szomorú történetet beszél el.

— Na tovább! — biztatta az ezredes.

Összehuztam fagyos tagjaimon a köpenyt s egy pillanatra megállva, oda támaszkodtam az ágyú párkányához. Tud-

spongyával lemosassák és újból megmasszírozzák. Ezen procedura után az arc oly fiatal és üde kinézést ölt, hogy kiállja a versenyt akár a megboldogult Asphasiával is.

— **Ártalmas-e a dohányzás?** A tudósok már régen vitatkoznak, hogy kártékony hatás-sal van-e a dohányban lévő nikotin a dohány-zóra, vagy sem. Egy német tanár e kérdésre azt feleli, hogy igenis a dohányzás kártékony hatást gyakorol az emberre és ronesolólág hat a szervezetre, mert a dohányban lévő nikotin tetemes része nem ég el, hanem elillan és a megmaradó nikotin a füsttel be-szíva kártékonyan hat a szervezetre. Hogy a füsttel mennyi nikotin szívunk be, az részben a dohánytól, a dohányzás módjától, és részben a dohányzó szokásaitól függ. A nikotin egy része az égési helytől távol rakódik le s csak akkor szabadul el, amikor a tűz közeledik hozzá. A ki tehát nem akarja magát a nikotinmérgezésnek kitenni, szívja el szivarjának egy harmadrészét és azután dobja el. Az a különös, hogy ezt épen olyan ember mondja, a ki maga is takarékosági szempontból a legutolsó darabkáig szokta szivarját elszívni. Állítólag ugyanezzel a tanár ural történt meg az, hogy egy alkalommal az utczán menve, szivarját úgy elszívta, hogy a tűz már egészen a szipka belejében volt; ekkor megáll előtte egy vidéki paraszt és fülét vakarva bámulta a tanárt. A tanárnak feltűnt a dolog és rá-mordul: mit bámul kend?! — Hát csak azt kérem alásan, hogy pipája már elégett, most meg már a pipaszára is ég, az ur még mindig nem veszi észre — volt a válasz.

— **A házassuló kor határait** különféle-képen állapították meg a különböző törvény-hozások. Igy Magyarországon katolikuskok és óhitűeknél a leány 12, a férfi 14; a protestánoknál a leány 15, a férfi 18 éves korában; Ausztriában a leány 14, a fiu 24 éves korában házassodhat; Németországban a leány 14, a férfi 18; Belgiumban a leány 15, a férfi 18; Spanyolországban a leány 13, a férfi 14; Franciaországban a leány 15, a férfi 18; Görögországban a leány 12, a férfi 14 éves korában; Olaszországban a leány 15, a férfi 18; Portugálban a leány 12, a férfi 14; Oroszországban a leány 15, a férfi 18; Oláhországban a leány 16, a férfi 18; Svájcban a leány az egyes kantonok szerint 12—17 éves és a férfi 14—20 éves korában házassodhat. A törvény e szerint csaknem minde-nütt arra az álláspontra helyezkedik, hogy „nincsenek többé gyermekek“. Az élet azonban az ellenkezőt bizonyítja, a mennyiben a 30 éves leány manapság még nem vén leány, az agglegénynek pedig legalább is nagyapai kort kell elérnie, hogy minden kombináción kívül essék.

— **A háremek keletkezése.** A török nők tudvalevőleg a külvilágtól elzárva a hárem csendes magányában élék le napjaikat. De nem volt ez mindig így, — mert Stambulban valamikor a török asszonyok is ép oly szabadon jártak és kaczerkódtak, mint a mi hölgyeink. A bégek és basák feleségei azonban olyan hallatlan fényűzést vittek véghez toilettjeikkel és bájaikat olyan feltűnően mutogatták, hogy e miatt a hatalmas padisah

tam, hogy hibázom, de az a fájó zsisbad-ság, melyet a hideg, a süvöltő fergeteg okozott, erőt vett rajtam s leroskadtam a földre.

S a fegyver? . . .

— Miért nem adta meg a vészjelt?

— Kiesett a kezemből . . . Csak a szállingózó hópelyhek lágy terhét éreztem arcomon s behunyt szemekkel is lát-tam a n n a k a leánynak arcát, a ki eljött a várfokára, fölém hajolt, fülembe sugott s lecsókolta fáradt szempilláimat . . .

— Es? Mi történt akkor?

A rab katona összeremegett, a szeme villámokat szórt.

— Akkor, vagy azután erős lökést éreztem a fejemen s mikor felébredtem, elöttem állott nevetve, kacagva a káplár.

— Husz esztendei várfogság pajtás, a miért elaludt a silbak! — szólott kár-örvendve s szuronyok között kísértetett haza.

— Tehát beismeri, hogy elaludt az órálláson? kérdezte a hadbíró meghatottan.

A fogoly legény feje aláhanyatlík mellére, vonagló ajkáról elszállt az utolsó sóhaj.

— Igaz, beismerem! . . .

Nemsokára a vallomás befejezte után megdördült a cigány tambur dobja s a szomorú pergés elnémultával elhangzott a nehéz ítélet:

Tíz évi súlyos várfogság egy álomért!

A rab katona bilincsbbe vert kezeivel tisztelgett, a szuronyok közé állt s rövid percek mulve csikorogva zárult be utána a brigad kapuja.

A fehér hópelyhek pedig szálingáltak tovább, mintha mi sem történt volna.

Bibó Lajos.

borzasztó haragra lobbant. Rögtön kiadta a parancsot, hogy ezentul 9 óra után asszony-nak az utczán sétálni nem szabad. Az asszo-nyok azonban még a császári parancsossal is daczolni akartak és másnap este az arnyszarv kikötőjében tizannyian jelentek meg. Fátol-szerű vékony ruhákat öltöttek magukra, melyeket tele tüzdelték világító Szent-János bogarakkal, úgy, hogy ingerlő szép termetük bár diszkrétül, de mégis a szó szoros ételmé-ben ki volt világítva. A szultán ezt meg-tudva, még nagyobb haragra lobbant és dacára annak, hogy saját feleségei közül is voltak vagy ötvenen az asszonyok között, körülvétette őket katonákkal és valamennyit bele dobattatta a tengerbe; — egyszersmind örök időkre megtiltotta, hogy a nők fedet-len arccal jelenjenk meg az utcán. Alkalom-szerű felujítani ezt a kis török históriát most, mikor a nők ismét divatba hozzák a fénybogarak viselését.

— **Henneberg G.** (cs. kir. udvari szállító) selyemgyára Zürichben, a privátmegrendelők lakására közvetlenül szál lit: fekete, fehér és színes selyemsző-veteket, méterenként 45 krtól 11 frt 65 krig póstabér és vámmentesen, sima, csikos, kockázott és mintázottakat, damasztot, stb. (mintegy 240 különböző minőség és 2000 különböző szín s árnyalatban). Minták pos-tafordultával küldetnek. Svájca címzett le-velekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó.

Irodalom.

— Nagy büszkeségére szolgál a „Képes Családi Lapok“-nak, hogy a mű-velt magyar közönség hosszú évig hü elő-fizetője e lapnak, hanem barátaik és isme-rőseik részéről is folyton új és új hiveket toborzanak. De erre érdemessé teszi magát a „Képes Családi Lapok“ szerkesztősége, mert egy télen, mint nyáron irodalmi szín-vonalon álló lapot szerkeszt. A legutóbbi szám is bizonyítéka ennek. E számban meg-jelent közlemények: Pándy kisasszonyok. (Regény), Rudnyánszky Gyulától; Feljött és lement. (Költemény.) Soós Jenőtől; Mary. (Elbeszélés.) G. Büttner Juliától. Illuzió. (Rajz). Oláh Györgytől; A perpatvarok el-len (Humoreszk.) Fehér Istvántól; Miért sietsz. (Költemény.) Dura Máthétól. Az utolsó ital. (Költemény.) Baimbachtól. A régi boldog újságírók. (Jókai Móról; A szenvedés története. (Allegoria.) Carmen Sylvától; A tetemre hívás. (Elbeszélés.) Mo-nostori Károlytól. A „Képes Családi La-pok“ előfizetése egész évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr. Mutatványszá-mokat ingyen és béementve küld a kiadóhi-vatal Budapest, Vadász-utca 14. szám.

Postajáratok menetrendje.

Csucsa felől kocsiposta ér. reggel 5 órak.

Csucsa felé „ ind. este 6 órak.

Margitta felől kocsiposta ér. d. u. 4 órak.

Margitta felé „ ind. reggel 7 „

N.-Károly felől vasuttal ér. d. e. 1/4 11-kor.

N.-Károly felé „ ind. d. u. 2 órak.

Kolozsvár felől vasuttal ér. d. u. 5 órak.

Kolozsvár felé „ ind. d. e. 1/2 8 „

A szilágysági vonal menetrendje.

Nagy-Károlytól—Zilahig.

Állomások	3712	3714
	számu	vonat
Nagy-Károly indul	542	410
Mező-Terem	611	439
Érhatvan	626	454
Tasnád-Szántó	648	517
Tasnád	707	539
Szakácsi	724	557
Ákos	755	629
Alsó-Szopor	819	656
Derzsida	840	719
Sarmaság	855	734
Ökörítő	927	807
Sz.-Balla	946	828
Haraklány	1003	848
Cigányi	1018	904
Zilah érkezik	1080	918

Zilahtól—Nagy-Károlyig.

Állomások	3713	3711
	számu	vonat
Zilah indul	420	225
Cigányi	432	237
Haraklány	447	251
Sz.-Balla	504	307
Ökörítő	520	323
Sarmaság	534	337
Derzsida	608	406
Alsó-Szopor	626	428
Ákos	755	457
Szakácsi	723	523
Tasnád	742	541
Tasnád-Szántó	806	605
Érhatvan	821	620
Mezőterem	837	636
Nagy-Károly érkezik	906	705

Sarmaságtól—Sz.-Somlyóig.

Állomások	3816	3812	3814	3818
	számu vonat			
Sarmaság indul	600	920	402	755
Somlyó-Ujlak	626	946	428	821
Sz. Somlyó ér.	645	1005	447	840

Sz.-Somlyótól—Sarmaságig.

Állomások	3815	3811	3813	3817
	számu vonat			
Sz. Somlyó indul	441	802	244	630
Somlyó-Ujlak	500	821	303	649
Sarmaság érkezik	524	845	327	713

Az aláhuzott idő éjjeli idő 6-tól 6-ig reggel.

Felélős szerkesztő és kiadótulajdonos:

BÖLÖNI SÁNDOR.

Folyó hó 13-tól szeptember 2-áig Debreczenben

„Országos Tanszer-Kiállítás“

fog tartatni, melyen én is **27** különféle többszörösen kitüntetett **eredeti Singer varrógépet** és a helybeli női ipariskola kívánsága folytán egy idegen gyártmányu kötő és tambourirozó gépet és azokon készült több rendbeli mintákat fogok kiállítani.

Ezen eredeti gépek, melyek kizárólag a hírneves Singer tár-sulat gyártmányai, nagyon különbözök és a forgalomban nem min-dennap láthatók, minélfogva bárorkodom a közffgyelmet e ked-vező alkalomra még azért is felhívni, mert a kiállítás általában nagyon sok és szép látni valót nyújtand, úgy, hogy a tisztelt lá-toyogatók az ide utazás csekély költségét és fáradságát nem fogják sajnálhatni.

A gépek a helybeli „Kereskedelmi Akadémia“ palota **II. eme-letén** láthatók.

Kiváló tisztelettel:

Neidlinger S.

Árverési hirdetmény.

A magyar kir. államkincstárnak Bozsán Péter végrehajtást szenvedő elleni végrehajtási ügyében a bírói árverés 105 frt 79 kr. adótarozás, ennek kamatai, 4 frt 70 kr. vhajtási, 7 frt 50 kr. árverés-kérsi s a további költségek erejéig ezennel elrendeltetvén, határidejéül **1894. évi szeptember hó 7-ik** napjának délelőtti 9 órai megkezdéssel a zilahi kir. törvényszék területén fekvő Csizér községhez tartozó kútiúti; az árverési feltételek pedig a következőkben állapítottak meg:

I. Elárvereltetnek szükség esetén a kikiáltási áron alul is végrehajtást szenvedő Bozsán Péternek a csizéri 135. számú tjkv-ban A. I. 1. 3—11. és 13—14. rend 157. 360, 364, 453, 547, 751, 832, 856, 859, 877, 965. és 1182. hrsz. a. foglalt ingatlanai 788 frt kikiáltási árban.

II. Árverelni szándékozók (kivétel nélkül) tartoznak a kikiáltási ár tizszázötödét készpénzben, vagy, óvadékképes értékpapírban a bírósági kiküldött kezéhez bánatpénzült előreletenni; avagy az annak előzetes letétbe helyezéséről nyert elismervényt átadni.

III. Legtöbbbet ígérő köteles a vételár egyharmadát a leütéstől 15. 2-ik egyharmadát 30. utolsó egyharmadát, melybe a bánatpénz is beszámítandó, 45 nap alatt, mindenkor 6% kamattal a sz.-somlyói kir. adó mint letét hivatalnál a letétkezelési szabályrendelet szerinti eljárással befizetni.

A többi árverési feltételek ezen bíróság telekhivatalában és a csizéri községi előjáróságnál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Kir. járásbíróság mint tlkvi hatóság. Sz.-Somlyón, 1894. július 4.

ZSIGMONDY,
kir. aljbíró.

Eladó birtok.

Lecsméren 45 magyar hold — 5—10 holdas darabokban levő — tagosítatlan birtok belsőség, gyümölcsös és kaszálóval szabad kézből együttesen eladó.

Bővebb felvilágosítást ad

Bölöni Sándor
ügyvéd Szilágy-Somlyón.

Pályázati hirdetmény.

Szilágy-Somlyó város kisdóvódnál üresedésbe jutott **kisdóvónői állás** betöltése céljából a községi iskolásoknak, mint felügyelő bizottságnak 22—894. számú határozata alapján évi 400 forint készpénz fizetés, lakás és természetben kiszolgáltatandó tűzifa illetmény élvezete mellett ezennel pályázat nyitattik.

Fölhívatnak a pályázni szándékozók, hogy képesítési okmányaikkal kellően fölszerelt ebbeli kérvényeket legkésőbb **folyo évi szeptember hó 1-éig** alulírottához nyujtsák be.

Sz.-Somlyó, 1894. augusztus 13.

Gencsy Sándor,
iskolaszéki elnök.

1894. Mezőberényi kiállításon: Sorvetőgépekre: ismét egyedüli első díj!! Ventzki-féle takarmányfüllesztőkre: első díj!! Gyűjteményes kiállítás: első díj arany oklevél!!

Alakult
1856.

Legjobb és legolcsóbb sorvetőgépek

Alakult
1856.

KÜHNE E. gazdasági gépgyára Mosonban.

Főraktár: Budapest, VI., ker. Váci-körut 21. szám.

1894. Augusztus hó 1-től VI., Váci-körut 57/a szám. Saját házbán.

Ajánlja a t. gazdaközönségnek a legnépszerűbb s már eddig több mint 12 000 példányban elterjedt és kedvelt **Szabadalmazott HUNGARIA DRILL sorvetőgépeit.**

UJ! JUBILEUM-DRILL UJ! könnyű és olcsó sorvetőgép.

BALANCE HUNGARIA-DRILL UJ! „MOSONI DRILL“ UJ!

legjobb sorvetők hegyes vidékre.

Szórva vetőgépek. Egy és kétvasu ekék.

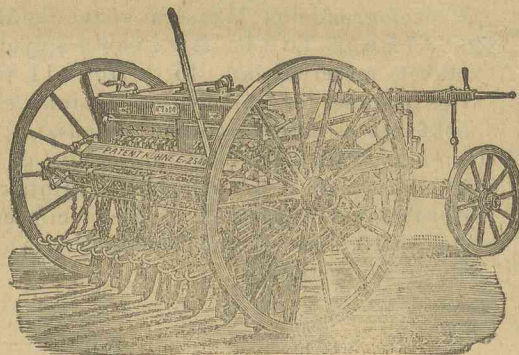
„Laake“-féle boronák. „Triumph“-szelelő.

„Backer“-féle rosták, konkoly választók,

szecskaavágók, répavágók stb.

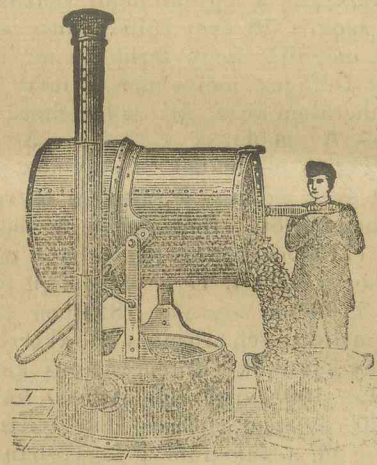
Ventzky-féle takarmány-füllesztők.

Árjegyzék bérmentve.

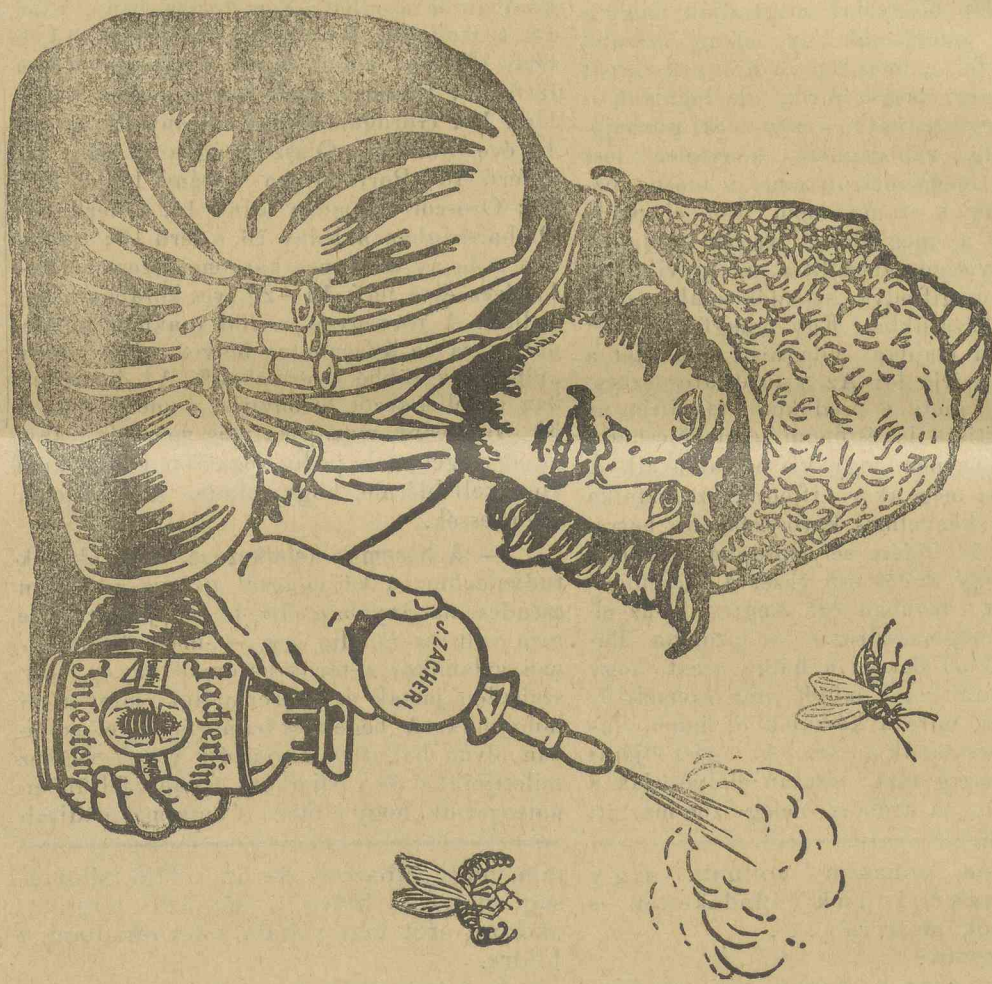
Hungaria-Drill.

10—14

Takarmány-füllesztő

Egyedül csak „ZACHERLIN“ kéjjenek,
mert ez a legbiztosabb és leggyorsabb öltő rovarpor
bármiféle rovar teljes kipusztítására!
Mi bizonyíthatnánk inkább erejét és jóságát, mint azon erejét, melyet rovarpor elterjedésével elért. Ugy hogy semmi más rovarpor nincs, melyet a ZACHERLIN legújabb tizenkétszeresen felül ne múlva elterjedésére nézve.
Azért is mindenkor lepecsételt üveget kéjjenek és egyedül olyat, mely a „Zacherlin“ névvel el van látva. Minden más értéketlen hamisítvány.
Az üvegek ára 15, 30, 50 kr, 1 flt, 2 flt. A Zacherlin szóró 30 kr.
Kapható: Szilágy-Somlyón: Fábry Józsefnél. — Tasnádon: Dulka Eleknel. — Zilahon: Birkályi Testvérek, Terge József és Widnitsky Lászlónál. 8—8

LEGBIZTOSABB MÓD

arankamentes mag beszerezésére.

Negyven hold teljesen

ARANKAMENTES LÓHERÉM

idei magtermése eladó. Érdeklődők az arankamentességről a helyszínén. **Kémeren a lekaszás előtt** minden kétséget kizáró meggyőződést szerezhetnek.

Értekezni lehet Szilágy-Somlyón

BÖLÖNI SÁNDOR,

tulajdonosnál.